

РЕШЕНИЕ

№ 121

гр. Благоевград, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: В. Ат. Пензов

при участието на секретаря Мария Г. Исидорова като разгледа докладваното от В. Ат. Пензов Административно наказателно дело № 20241210200315 по описа за 2024 година

Производството по делото е по реда на чл.72 ал.4 от ЗМВР във връзка с чл.22 във връзка чл.23 от ЗАНН във връзка с чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Е. С. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес в ..., подадена чрез адв. К. С. от САК, с която оспорва Заповед за задържане на лице рег. № 244-33-30/12.07.2023г., издадена от В.Т.Л. – разузнавач в група ППЛ, сектор ПКП при ОДМВР - Благоевград, с която жалбоподателят е задържан за срок от 24 часа на основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР във връзка с данни за извършено престъпление по чл.325б от НК по ДП № 224-ЗМ-188/12.07.2023г. по описа на ОДМВР - Благоевград.

С жалбата се твърди, че атакуваната Заповед е незаконосъобразна, необоснована и издадена в нарушение на процесуалните правила. Сочи се, че същата е издадена при липса на описание на фактическите основания, довели до задържане и на мотиви, защо лицето се задържа. Алтернативно се застъпва, че не е доказано извършването на твърдяното деяние за жалбоподателя, което е мотивирало задържането му. В съдебно заседание се застъпва, че обжалваната заповед е издадена и без фактическо и правно основание за това по чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, както и в нарушение на европейската практика. Искане се от съда да постанови решение, с което да отмени изцяло като незаконосъобразна обжалваната Заповед за задържане на лице рег. № 244-33-30/12.07.2023г., издадена от В.Т.Л. – разузнавач в група ППЛ, сектор ПКП при ОДМВР - Благоевград, с която Е. С. М. е задържана за срок от 24 часа на основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР във връзка с данни за извършено престъпление по чл.325б от НК по ДП № 224-ЗМ-188/12.07.2023г.

по описа на ОДМВР – Благоевград.

В съдебно заседание жалбоподателят Е. С. М., редовно призован, не се явява лично и се представлява от адв. К. С., който поддържа депозираната жалба по изложените в нея доводи, ангажира доказателства по делото в подкрепа на тезата си и излага становище по същество, като моли съдът да отмени оспорената заповед, като незаконосъобразна.

Ответникът В.Т.Л. – разузнавач в група ППЛ, сектор ПКП при ОДМВР - Благоевград, редовно призована се явява лично. Оспорва жалбата и поддържа законосъобразност на издадената заповед за задържане.

Заинтересованата страна ОДМВР - Благоевград, надлежно уведомени, не ангажират представител по делото, не ангажират доказателства и не излагат становище по същество на делото.

Районна прокуратура - Благоевград надлежно призована, не ангажира представител по делото и становище по жалбата.

Районният съд, в пределите на своите правомощия за съдебен контрол по законността на атакуваният административен акт и като отчете приложимото право и практиката на съдилищата, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от лице с право да обжалва атакуваната Заповед за задържане на лице по чл.72, ал.1 т.1 от ЗМВР и в срока по чл.149 на АПК. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

От събраните и анализирани в хода на делото доказателства се установи от фактическа страна следното:

Обжалваната Заповед за задържане на лице рег. № 244-33-30/12.07.2023г. е изготвена от В.Т.Л., на длъжност „разузнавач в група ППЛ“ в сектор „ПКП“ при ОДМВР - Благоевград, във връзка с чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР и заради разследването на престъпление по чл.325б от НК - проява на жестокост към гръбначни животни. В заповедта е посочено, че е издадена в 09.30 часа на 12.07.2023г., жалбоподателят Е. С. М. е освободена от задържането ѝ с нея на 12.07.2023г. в 12.30 часа.

От събраните по делото гласни и писмени доказателства се установи, че към момента на издаване на обжалваната заповед на 12.07.2023г. са били налице следните данни и доказателства по случая:

Към 12.07.2023г., свидетелят Л. установява, че е бил получен сигнал за това, че на тази дата ще се превозват упоени или убити кучета от страна на жалбоподателката Е. С. М. и свидетеля Д. К., поради последното е организирана и извършена проверка от служители на сектор „ПКП“ при ОДМВР - Благоевград на същата дата, след като бил установен автомобил на свидетеля Димов в близост до Митница - Благоевград. При проверката действително е констатирано, че свидетеля Димов, в качеството си на длъжностно лице „инспектор“ при Общински инспекторат - Благоевград, през

работно време е превозвал в багажника на личния си автомобил две упоени безстопанствени кучета, заедно с жалбоподателката М., също служителка на общинският инспекторат. Резултата от проверката е докладван веднага на дежурен прокурор при Районна прокуратура - Благоевград и на място са пристигнали разследващи органи, като е започнало и било образувано ДП 244-ЗМ-188/12.07.2023г. по описа на ОДМВР – Благоевград. Заедно с Е. С. М., на място бил установен и свидетеля К., заради което и двете лица са задържани за 24 часа за снемане на обяснения и изясняване на съпричастността им с този сигнал и разследваното престъпление по визираното досъдебно производство. Задържането им е било до приключване на тези процедури и е обосновано именно с издаването на обжалваната заповед по ЗМВР. След приключване на действията по изясняване на случая на мястото на проверката, жалбоподателката Е. С. М. е освободена и не е завеждана в клетка на Арест в рамките на полицейско управление. Заповедта е връчена на М. срещу подпис, като с нея са ѝ разяснени и всички права на задържано лице по чл.72 от ЗМВР. Жалбоподателката Е. С. М. е била задържана въз основа на тази издадена ѝ заповед в 09.30 часа на 12.07.2023г. и е освободен в 12.30 часа на същата дата.

Цитираният от свидетеля Л. сигнал е приложен и по делото, като е видно че той е подаден от свидетеля Х. до органите на полицията към 26.06.2023г. При разпита на този свидетел същият сочи, че предоставя информация за обществото чрез медията "Пиринско.ком". Във връзка с тази си дейност, свидетелят Х. твърди, че получил информация през м.05.2023г. за това, че служители на общината товарят безстопанствени кучета от общинския приют в Благоевград, след което ги изхвърлят мъртви и/или упоени в друго населено място (в община Кюстендил и в близост до с.Бобошево), като за целта се ползва личен автомобил на един от служителите с марка „Форд фокус“ с рег. № Е2404, като не се спори, че това е личен автомобил на свидетеля К.. Свидателят Х. успял да разбере, че това са общинските служители на инспектората Д. К. и Е. М., като няколко пъти заедно с други хора организирал проследяването на автомобила на К. от общинския приют в Благоевград, където се натоварвали безстопанствените кучета, до мястото на изхвърлянето им в другата община и лично се убедил, че те се изхвърлят в безпомощно състояние и/или мъртви. За процесният случай, свидетеля Хамбарждийски сочи, че също имал информация, че отново ще се превозват и изхвърлят кучета от общинския приют в друга община, чрез личния автомобил на К., за което уведомил полицията и стоял в близост до Митница - Благоевград за да наблюдава, дали сигнала ще се потвърди. Именно тогава по неговият сигнал, полицейските служители идентифицирали движението на автомобила на К. в района на Митница - Благоевград, спрели го за проверка и при тази проверка открили упоени две безстопанствени кучета в багажника на посоченото МПС от Х.. В автомобила били установени общинските служители Д. К. и Е. М.. В тази насока са и показанията на полицейските служители Т. и К., като последният е

категоричен, че е практика до изясняване на случая, при наличие на данни, че конкретни лица са съпричастни с някакъв сигнал за извършено престъпление, те се задържат за снемане на обяснения и изясняване на случая.

При разпита на свидетеля К., който работи като „главен инспектор“ в Общинския инспекторат при Община Благоевград, същият потвърждава, че на 12.07.2023г. са били заедно в личния му автомобил с марка „Форд фокус“ с жалбоподателя Е. С. М. и действително превозвали две упоени безстопанствени кучета, които взели от общинския приют в Благоевград. Според него, двамата с М. превозвали тези кучета като съдействие на приюта за закарването им до ветеринарен лекар в друга община. Направили това, защото служителите на приюта били ангажирани по сигнал в с.Логодаж в този момент. Свидетелят сочи също, че след спирането им за проверка, били задържани с жалбоподателя Е. С. М. като в рамките на тази проверка им били снети обяснения по случая на място. Докато течала проверката, упоените кучета излезли от упойката и се наложило да се извика ветеринарен лекар от ОБДХ, след което кучетата били върнати в общинския приют на Благоевград.

Разпитаните служители на общинския приют, свидетелите С. И., В. И. и Г. Ц. установяват, че именно Ц., в качеството си на ловец към приюта, е упоил намерените в багажника на автомобила на К. две безстопанствени кучета, за да се закарат на ветеринар с личния автомобил на жалбоподателя в с.Яхиново. Тези свидетели заявяват, че били ангажирани със сигнал в с.Логодаж, за това не могли на 12.07.2023г. сами да закарат кучетата на ветеринар и поискали съдействие от инспектората на общината. Същевременно при разпита на свидетеля Ц. се установи, че той не е бил в с.Логодаж, а е дошъл по време на проверката и останал на мястото ѝ.

При разпита на свидетеля К., който е извиканият на мястото на проверката ветеринарен лекар от Агенция по безопасност на храните в Благоевград, същият е категоричен, че превозването на безстопанствени кучета с личен автомобил на служители на общината, от общинския приют до друго населено място, дори и за преглед на ветеринар, е нарушение и не е правно обосновано с никакъв нормативен акт или действащо правило. Този свидетел също твърди, че лично е възприел превозването с автомобила на свидетеля К. две упоени безстопанствени кучета на 12.07.2023г. Направил им преглед и изследвания и установил, че кучетата са в добро здравословно състояние, като след излизането им от упойката, те били транспортирани отново до общинския приют. Свидетелят Константинов е категоричен също, че такъв превоз на безстопанствени кучета, не може да се извършва с личен автомобил и на лица, които не работят в общинския приют, както и, че при залавянето кучетата, те не трябва да са и под упойка, освен ако не са агресивни.

От представените документи за назначаването и длъжностните характеристики на жалбоподателя Е. С. М. и свидетеля К. в Община Благоевград е видно, че към 12.07.2023г., на служителят на длъжност „старши

експерт икономическо развитие“, каквато е била М., както и служителя на длъжността „главен инспектор“, какъвто е бил Д. К., не е вменено транспортирането на безстопанствени животни от общинския приют до друго населено място при това с личен автомобил и за друго населено място, а само контрола между работата на общинския приют и общината и то за безстопанствените животни само на територията на тази община.

С договор за извършване на медицинска дейност от 01.06.2023г., общинския приют в Благоевград е възложил на „Рилавет“ ЕООД изпълнението на ветеринарно-медицинското обслужване на безстопанствените животни в приюта, като по данни на свидетелите, служители в този приют, ветеринарният лекар по този договор бил Д-р В. с месторабота в с.Яхиново, Община Дупница.

По делото е безспорно, а това се потвърждава и от писмо на Община Благоевград от 10.10.2023г., че не са създадени и не са действали към 12.07.2023г. „Правила за транспортирането на безстопанствени животни от и до общинския приют“.

С писмо от 30.10.2023г. Районна прокуратура - Благоевград уведомила съда, че и към моментна продължава разследването по ДП № 244-ЗМ-188/2023г. по описа на ОДМВР-Благоевград и същото не е прекратено.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице – адресат на заповедта, в регламентирания с чл.149 ал.1 от АПК срок, срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт и пред надлежния съд, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, по следните съображения:

Атакуваната пред Районен съд - Благоевград заповед за задържане представлява принудителна административна мярка, като по силата на чл.72 ал.4 от ЗМВР нейната законосъобразност подлежи на съдебен контрол. Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, като на това основание проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща компетентността на издалия го орган и преценка за спазването на изискуемата от закона форма за издаване на обжалваният акт, допускането на съществено процесуално нарушение при издаването на акта, противоречие с материалните разпоредби, съответствие с целта на закона, а съгласно практиката на ЕСПЧ, и съразмерност на наложената санкция /предприета административна принудителна мярка в казуса/.

Според разпоредбата на чл.72 ал.1 от ЗМВР полицейските органи могат да задържат лица в изчерпателно посочените общо седем хипотези. Заповед

за задържане на лице рег. № 244-33-30/12.07.2023г., предмет на настоящия съдебен контрол е издадена от **компетентен орган**, доколкото към датата на издаването ѝ ответникът В.Т.Л. е заемала длъжността „разузнавач в група ППЛ, сектор ПКП“ при ОДМВР – Благоевград и като действащ служител на ОДМВР - Благоевград е и полицейски орган по смисъла на чл.57 ал.1 във връзка с ал.6 от ЗМВР.

Обжалваната заповед е в **писмена форма** и формално съдържа всички изискуеми се за нея реквизити по чл.11 на Инструкция № Из-1711/15.09.2009г. за оборудване на помещенията за настаняване на задържани лица в структурите на МВР и реда в тях, издадена от министъра на вътрешните работи (обн. ДВ бр.78/02.10.2209г.), което обуславя извода за спазена форма на акта. Така видно от съдържанието на обжалваният акт, същият е надлежно изведен и отразен в регистър, посочена е датата и мястото на издаването му, фактически и правни основания за задържането, посочено е името на задържаното лице и адрес на същият, периода на задържане, разяснени са със заповедта и правата на задържаното лице по чл.72, ал.3, 4 и 5 и чл.73 от ЗМВР, като заповедта е подписана от издателя и връчена на адресата. Ето защо, съда приема, че обжалваната заповед е издадена при недопуснато процесуално нарушение, което обуславя нейната процесуална законосъобразност. В тази връзка възражението на защитата за липса на правно и фактическо основание за издаване на заповедта за задържане, съдът намира за необосновани и неоснователни. Съгласно практиката на Административен съд - Благоевград /*Решение № 395 от 07.03.2023г., постановено по адм. д. № 594 от 2022г. по описа на БЛАС*/, който е последната инстанция по разглеждане на дела като настоящото, се приема, че за прилагането на нормата на чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР и издаването на заповед за 24-часово задържане на едно лице, е достатъчно наличие на данни за извършено престъпление и данни за съпричастност на задържаният към него, като е необходимо да се уточни характерът на престъплението при самото задържане, защото съдържанието на понятието „данни“ по смисъла на НПК и съдържанието на този термин за нуждите на ПАМ и задържането по ЗМВР е различно като обем. В конкретният казус данни, че жалбоподателя Е. С. М. е била съпричастна с извършването на престъпление с правна квалификация по чл.325б от НК се съдържат в писменият сигнал на свидетеля Х., подаден от него и устно на процесната дата, както сам заяви в показанията си пред съда, а така също и такива данни допълнително са били възприети на място на проверката от страна на полицейските служители, извършили процесната проверка и възприели жалбоподателя, която с личния автомобил на свидетеля К. е превозвала заедно с последният, две упоени безстопанствени кучета, за които и самата жалбоподателя и свидетеля К. са заявили, че са ги взели от общинския приют за да ги транспортират до друго населено място, без налична документация за регламентирано транспортиране на такива гръбначни животни. В тази връзка съдът отчете, че декларацията, представена по делото от името на М. за транспортиране на животни е без дата, без

посочване на броя животни и тяхното описание и за това съдът не следва да я кредитира, като годно доказателство за конкретният случай. В такава хипотеза, БлАС в посоченото свое решение сочи също, че тези данни за съпричастност на задържаният с разследваното престъпление и дори само данни за самото престъпление, обосновават извода за правомощието на съставителя на заповедта за задържане, да изготви такъв документ в рамките на оперативната си самостоятелност, за да се обезпечи разкриването на такова престъпление в полза на обществения интерес, който има приоритет пред личното право на свобода и свободно придвижване на задържаното лице.

Съгласно нормата на чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Следователно, законодателят е предоставил на полицейските органи правомощието за издаване на заповед, като процесната за задържане на лице при наличието на посочените от законодателя предпоставки за това, като тази преценка на полицията е в условията на така нар. оперативна самостоятелност. Последното означава, че полицейските органи не са длъжни да изследват и издирват категорични доказателства за това, че задържаното лице виновно е извършило от обективна страна конкретно престъпление, а е достатъчно само към датата на задържането, да са събрани достатъчно данни за да се направи разумен и обоснован извод за съпричастност и вероятно участие на едно лице в извършването на конкретно разследвано престъпление, като според практиката на съдилищата, дори не е необходимо спрямо задържаният да е повдигнато обвинение за извършването на такова престъпление по смисъла на НПК. */В тази насока е решение № 3329 от 25.03.2015г. на ВАС по адм.д.№7990/2014г. на ВАС, V-то отделение, Решение №8258/06.07.2015г. по адм.д.№14188/2014г. на ВАС, V-то отделение и решение на АС-Бургас с №1739 от 12.10.2018г. по адм.д.№1803 от 2018г./* Този законодателен подход не се счита и за нарушение на основните права на гражданите по ЕКЗПЧОС, защото при прилагането на принудителната административна мярка за 24-часово задържане на едно лице по ЗМВР с нарочна заповед, според Съда по правата на човека, е достатъчно националният съд да изследва въпроса, дали е налице „обосновано подозрение“ в извършването на конкретно престъпление, от страна на задържаното лице, като конкретността на престъплението включва, „посочването в заповедта на достатъчно информация (факти), която би задоволила и обективен наблюдател, че въпросното лице може да е извършител на специфично престъпление. */В тази насока е решение на ЕСПЧ по делото Петков и Профиров срещу България от 24.06.2014г., както и решението на същият съд по делото „Джабирови и други срещу България“ по жалба с № 6095/2011, постановено към 31.03.2016г./* В конкретният случай, се доказва по категоричен начин, че при издаването на обжалваната Заповед за задържане на 12.07.2023г., полицейският орган - издател на заповедта е имал достатъчно данни - събрана информация (конкретен сигнал от свидетеля Х. за извършено престъпление, свързано с жестокост към

гръбначни животни - безстопанствени кучета от общинския приют, респ. данни от извършена проверка на място и заварени жалбоподателя Е. С. М. и свидетеля К. на мястото на проверката с личен автомобил на последният, с който се транспортирали две упоени безстопанствени кучета, без надлежна документация за това) и образувано ДП № 244-ЗМ-188/2023г. от 12.07.2023г. по описа на ОДМВР - Благоевград за разследване на престъпление по чл.325б от НК, за да може в рамките на оперативната си самостоятелност, да направи обоснованият и разумен извод за възможна съпричастност на Е. М. в осъществяването на конкретно престъпление и това да обоснове ограничаване на правото на придвижване и задържането на същата на мястото на проверката, именно за изясняване на случая, в това число снемане на обяснения, извършване на личен обиск, оглед на място и др. процесуално-следствени действия предвидени в НПК за разкриване на престъпление. Установи се с показанията на свидетелите Л., Т. и К., че след като са извършени въпросните неотложни и необходими действия за започване на разследването, още в 12.30 часа на датата на задържането ѝ, жалбоподателя е била освободена и задържането ѝ е преустановено, без въобще да е привеждана в арестантско помещение към полицейско управление. При тези установени факти въз основа на представени по делото годни и кореспондиращи по между си гласни и писмени доказателства, съдът намери, че към момента на издаване на обжалваната заповед за задържане на лице, а именно в 09.30 часа на 12.07.2023г., издателят на заповедта полицай В.Т.Л. е разполагала с достатъчно данни по чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, съгласно и в смисъла на утвърдената съдебна практика и практиката на ЕСПЧОС, за вероятна съпричастност на Е. С. М. към авторството на престъпление по чл.325б от НК, за което е било образувано и досъдебно производство, като правилно и законосъобразно същата е издала обжалваният акт, а това обуславя **материалната законосъобразност** на атакуваната заповед, като съобразена с нормата на чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР.

Съдът приема, че приложената принудителна административна мярка в разгледаният казус е била **в съответствие с целта на закона**, тъй като е предвидена именно за да се обезпечи възможност на разследващите органи, да разкрият извършването и извършителят на конкретно престъпление, което според законодателя е приоритетно в хипотезата на чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, пред правото на свободно придвижване на задържаното лице, когато за последното са събрани данни за да се създаде обосновано подозрение, че е съпричастно или участва в извършването на конкретно разследвано престъпление. В този смисъл и процесното 24-часово задържане на жалбоподателя Е. С. М. с начален час 09.30 часа на 12.07.2023г. до 12.30 часа на същата дата, при възприетото по-горе наличие на достатъчно данни за вероятна съпричастност на задържаното лице към авторството с престъпление по чл.325б от НК, представляващо и единствената законосъобразно възможност за проверка на тези данни чрез задържане на лицето и извършване на личен обиск, съответства на целта на закона за приложението

на чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, като в този смисъл и обуславя законосъобразността на обжалваната заповед, гарантираща и съразмерността на това задържане в разгледаният казус. Изложените в тази връзка възражения на защитата съдът намира за неоснователни, с оглед изложеното.

По изложените съображения, настоящият състав на Районен съд - Благоевград намира, че обжалваната заповед за задържане на лице е материално законосъобразна, при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и същата съответства на целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Е. С. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес в ..., подадена чрез адв. К. С. от САК, против Заповед за задържане на лице рег. № 244-33-30/12.07.2023г., издадена от В.Т.Л. – разузнавач в група ППЛ, сектор ПКП при ОДМВР - Благоевград, с която е задържана за срок от 24 часа на основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР във връзка с данни за извършено престъпление по чл.325б от НК по ДП № 224-ЗМ-188/12.07.2023г. по описа на ОДМВР – Благоевград, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване по пред Административен съд – Благоевград, в 14-дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____